De andere apen hoorden het geluid en kwamen nieuwsgierig naderbij. Eerst gluurden ze vanachter de boom naar de trommel, maar al gauw stonden ze in een kring om Coco heen. Eén aapje begon mee te stampen,. Een ander maakte sprongetjes. En voor ze het wisten, waren ze allemaal aan het dansen. Ze dansten en dansten en zongen apeliedjes, tot ze doodmoe in het zand neervielen.
"Mooi, Coco!" riepen ze. "Morgen weer, hè Coco?"
Met de verveling was het gedaan. Want voortaan dansten de apen elke dag bij de trommel van Prins Cocodorus van Palmboom tot Palmboom.